

Τῇ Κυριακῇ Β' τῶν Νηστειῶν ἑσπέρας.

Ο ιερεύς: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἄμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἴματιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρδριν, ὁ στεγάζων ἐν ὅδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ. Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ο ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἀβυσσος ὡς ἴματιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὅδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὅρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ο ἔξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὅδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναργοι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερῷων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ο ἔξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἔξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εύφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἢς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ

τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν δὲ ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἀνθρωπὸς ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἔργασίαν αὐτοῦ ἔως ἐσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη δὲ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη δὲ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὔρυχωρος· ἐκεῖ ἔρπετά, ὃν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, δὲν ἐπλασσας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἡτα δέ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Οἱ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· δὲ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, φαλὼ τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω. Ἡδυνθείη αὐτῷ δὲ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὅστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, δέ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Οἱ ἥλιοι ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι δὲ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ δὲ ιερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

Καὶ εὐθύς, ἀνευ στιχολογίας Ψαλτηρίου, οἱ χοροὶ φάλλουν τὸ Κύριε, ἐκένραξα· ἀπὸ δὲ τοῦ στίχου Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου... φάλλονται τὰ τέσσαρα κατανυκτικὰ τοῦ ἥχου, τὰ τρία προσόμοια τοῦ Τριψδίου, τὰ δύο τοῦ Κυρίου Ἰωσήφ, καὶ τὸ ἐν τοῦ κυρίου Θεοδώρου τοῦ Στουδίου, καὶ τρία τοῦ Μηναίου. Δόξα, καὶ νῦν, προσόμοιον θεοτοκίον.

ΤΗΧΟΣ ΔΙΘ

K Δι
ν οι ε ε κε κραξα προς σε ει σα ακουσον μου

ει σα κου σον μου Κυ οι ε Δι Κυ οι ε ε κε κραξα προς

σε ει σα ακουσον μου προσχεστη φω νη της δε η η σε ως

μου εν τω κε κρα γε ναι με προς σε ει σα κου σον μου

Κυ οι ε ε

K Δι
α τεν θυν θη τω η προ ο σεν χη μου ως θυ μι

α μα ε νω ω πι ον σον ε παρσις τω ων χειρων μου θυ

σι α ε σπερι νη ει σα κου σον μου Κυ οι ε ε

(Τέσσαρα κατανυκτικά τοῦ ἥχου)

ΤΗΧΟΣ ΔΙΘ

Στίχ. α'. Εξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου Δι
του ε ξο μο

λο χ γη σασθαι τω ο νο ο μα τι σ8 ε

M Δι
ε τα νοι αν ου κεκτημαι αλλ ου δε πα λιν δα

κρυ α δι α του ου ου το ι κε τεν ω σε Σω τηρ

προ τε λους ε πι στρε ε ψαι και δου ναι μοι κα τα νυ

ξιν ο πως ρυ σθησω μαι της κο λα σε ε ως ε

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι,

Δ ε ως 8 α ντα α πο

δως μοι ε

E M Δι ν τη φρι κτη πα ρου σι α σθ χρι στε μη α
κου σω μεν ουκ οι δα υ μας ε την γαρ ελ πι ι δα ε πι
σοι τω Σω τη ρι ε θε με θα ει και τα σα προ στα
γματα ου πρατ το μεν δι α την α με λει αν η μων αλ
λα φει ει ει σαι των ψυ χων η μων δε ο με ε

θα α ε

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκένροαξά σοι, Κύριε· Κύριε,

Δ ει σα κε

σον τη ης φω νης με ε

T Δι α της καρ δι ας μου τραυ μα τα εκ πολ λων α μαρ
τη μα α των φυ εν τα μοι ι α τρευ σον Σω τηρ ο των
ψυ χων και σω μα των ι α τρος ο πα ρε ε χων
τοις αι του ου ου σι πται σμα των την συ γ χω ρη σιν α
ει ε πα ρα σχου μοι δα κρυ α με τα νοι ας δι δους μοι
την λυ σιν των ο φλη μα των Κυ ρι ε και ε λε η

Γά **ε**
σον με

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τὰ ὅτα σου προσέχοντα **Δ** **χ**
εις την φω

νην τηςδε η η σε ως μ8

Γ **υ** μνον με εν δων των α δε των ο εχ θρος **Δ** τω
βε λει της α μαρ τι ας ε τρωσεν **ε** αλ λα συ ως ι
α τρος ψυ χων τε και σω μα των **Δ** τα τραυμα τα της ψυ
χης μου θε δα πευ σον **Δ** ο Θε ος και ε λε η σον

με **ε**

Στιχηρὰ Προσόμοια. Ποίημα Ἰωσήφ.

Ἀμέτρητος ὑπάρχει. Ἡχος πλ Nη 2

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε Κύριε, τίς
ὑποστήσεται; **Δχ** **ο** **τι** **πα** **δα** **σοι** **ο** **ι** **λα** **σμος** **ε** **εστιν** **δλ**

A με τρη τα σοι πται αι σας **δλ** α με τρη τας κο λα
σεις εκ δε χο μαι **δλ** βρυγμον ο δον των και κλαυθ μον α πα
ρα κλητον **χ** γε ε ναν πν δος και σκο ο το ος και ταρτα
ρον **δλ** Κρι τα α δι και ο τα τε **δλ** δα κρυ α ζν μοι
δω δησαι **δλ** δι ων εν δω την α φεσιν **δλ** και κα κωων

μ⁸ την λυ σιν ^Δ^ρ νη στευ ων και κραζων σοι ^ρ Δε σπο ο τα χρι
 στε οι κτει ρη σο ον με ^Δ^ρ δι α με γακαι πλας σι ον ε
 ε λε ε ος ^ρ

Στίχ. Ζ'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου, ^Δ^χ ^ρ ηλ πι σεν η ψυ

χη η μου ε πι ι τον Κυ ρι ον ^ρ

E με τον πλα νη θε εν τα ^Δ^ρ ε πι ο ρη δει νων

πα ρα βα σε ων ^ρ ζη τη σον Λο ο γε ^β και προς σε α να

κα λε σαι ^β η θη πο νη ρα ^ρ εκ της δι α νοι ας μ⁸

μα κρα αν α α πω θη μενος ^ρ θνη ξαντα πα λι ζω ω

σον ^Δ^ρ και νη στει ει α κα θα ρισον ^ρ εν κλαυθμω δι

η νε κει ^Δ^ρ βο ω ντα και λε γοντα ^ρ Δε σπο ο τα χρι στε

οι κτει ρη σο ον με ^Δ^ρ δι α με γακαι πλας σι ον ε ε

ε λε ε ος ^ρ

Ἐτερον. Ποίημα Θεοδώρου.

Ὕχος ὁ αὐτός. Τὴν ἔνδοξον.

Στίχ. Ζ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ^Δ^ρ ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι ι τον Κυ ρι ον ^ρ

Nη στει ας ε ναρ ξα με νοι **Δ**
 της τρι της **Δ** την Τρι α δα την σε πτη ην ευ φη μη σω
 μεν οι πι στοι **Δ** το ε ξης πε ρι χα ρως δι α νυ ον τες **Δ**
 της σαρ κος δε τα πα α θη α πο μα ρα ναν τες **θ** εκ
 ψυ χης η μων αν θη θει ει α δρε ψω με θα **Δ** στε φα νας
 πλε ξα με νοι **θ** της κν ρι ι α ας των η με ρων **Δ** ι
 να παν τες τον χρι στον ως νι κη την **ν** στε φα νη
 φο ρδν τες α νυ μνη η σω ω μεν **Δ**

(τρία προσόμοια ἐκ τοῦ Μηναίου)

“Ω τοῦ παραδόξου θαύματος. Ήχος **ΠΔ** Νη **Ω**

Στίχ. η'. “Οτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ **θ** εκ πα σω ων

των α νο μι ων αν τα **θ**
Πα **Λ** ο γω τα πα θη πα νολ βι ε κα θυ πο τα ξας
 σα φως **θ** την ψυ χην κα τε λαμ πρυ νας **π** α ρε των εν χρω
 μα σι **Δ** και δογ μα των ορ θο τη τι **π** τον της σο
 φι ι ας πλα τον δρε ψα με νος **π** και δι α νει ει

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ε παι χ νε σα

Στίχ. ι'. Ὁτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου

Πα
 σι **Δ** δι φροη λα τηςαι θε ρι ος **π** ως ο Θε σβι ι
 τηςνυν α νυ ψω με νος **π** 8 και τον ζη η λον εκ μι μη
 σα με νος **π** ξι **Nη** ι φει τα **Π**νευ μα τος **π** της αι σχυ
 νης α παντας τας ι ε ρεις **π** α ρι στα κα τε σφα ξας
Nη
 μα κα ρι ω ω **τα** **τε** **Δι** **δ**

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ σύντομον.

“Ω τοῦ παραδόξου θαύματος. Ἡχος **π**λ̄ **Nη** **Ω**

Δ ο ξα Πα τρι και **γι** ω **και** **A** γι ω **Π**νευ μα
 τι **ε** **χ**
K αι νυν και **α** ει **χ** και εις τους αι ω νας των αι
 ω νων α μην **χ**
X αι ροις οι κα με νης καν χη μα χαι ρε **Κυ** ρι 8
 να ε **χ** χαι ρε ο ροις κα τα σκιον **π** χαι ρε κα τα φυ γι
 ον **χ** χαι ρε λυ χνι α χρυ ση **π** χαι ρε το κλε ε ος
 των ορ θο δο ξων σε μνη **π** χαι ρε **Μα** ρι ι α **Μη** τηρ
 χρι στα **τ** Θε 8 **π** χαι **α** ρε **Πα** ρα δει σε **π** χαι ρε
Nη **π** χαι **α** ρε **Πα** ρα δει σε **π** χαι ρε

θει α τρα πε ζα χαι ρε σκη νη Δι
 ρε στα μνε παγ χρυ
 σε Nη ρε χαι ρε η πα αντωνελ πι τι τι τι τι τι τι τι
δι δι

Tὸ ἀργόν.

"Ω τοῦ παραδόξου θαύματος. Ἡχος πᾶς Nη ρ

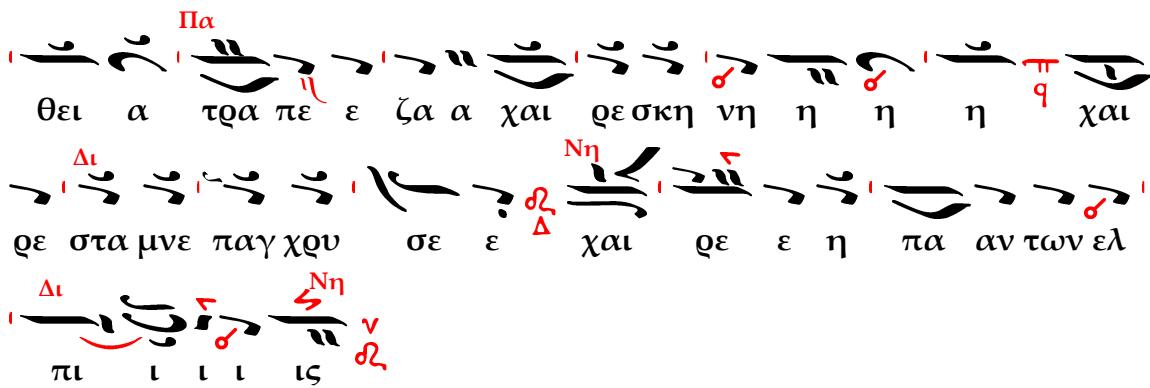
χ Δ ο ξα Πα τρι και γι ω χ και Α γι τ ω
χ Κ αι νυν και α ει ε και εις τους αι χ ω ναςτων

αι ω ω ω νων α α μην ε
χ Χ αι ροιοις οι κε με ε νηης καν χη η μα χαι ρε
χ Κ ν ρι τ 8 8 να α ε χαι αι ρε ο ο

ο ρος κα α τα σκι ι ο ον χαι ρε κα α τα φυ γι
Πα ο ον ρε λν χνι τι α α χρυ ν ν ση π
χαι ρε ε το ο κλε ο ος των ορ θο ο δο ο ο

ξω ων σε ε ε μνη ρ χαι ρε ε Μα α ρι α α
Mη τερ χρι τι στ8 8 8 τ8 8 Θε ε ε 8

Nη χαι αι αι ρε ε Πα α ρα δει ει σε ε χαι ρε

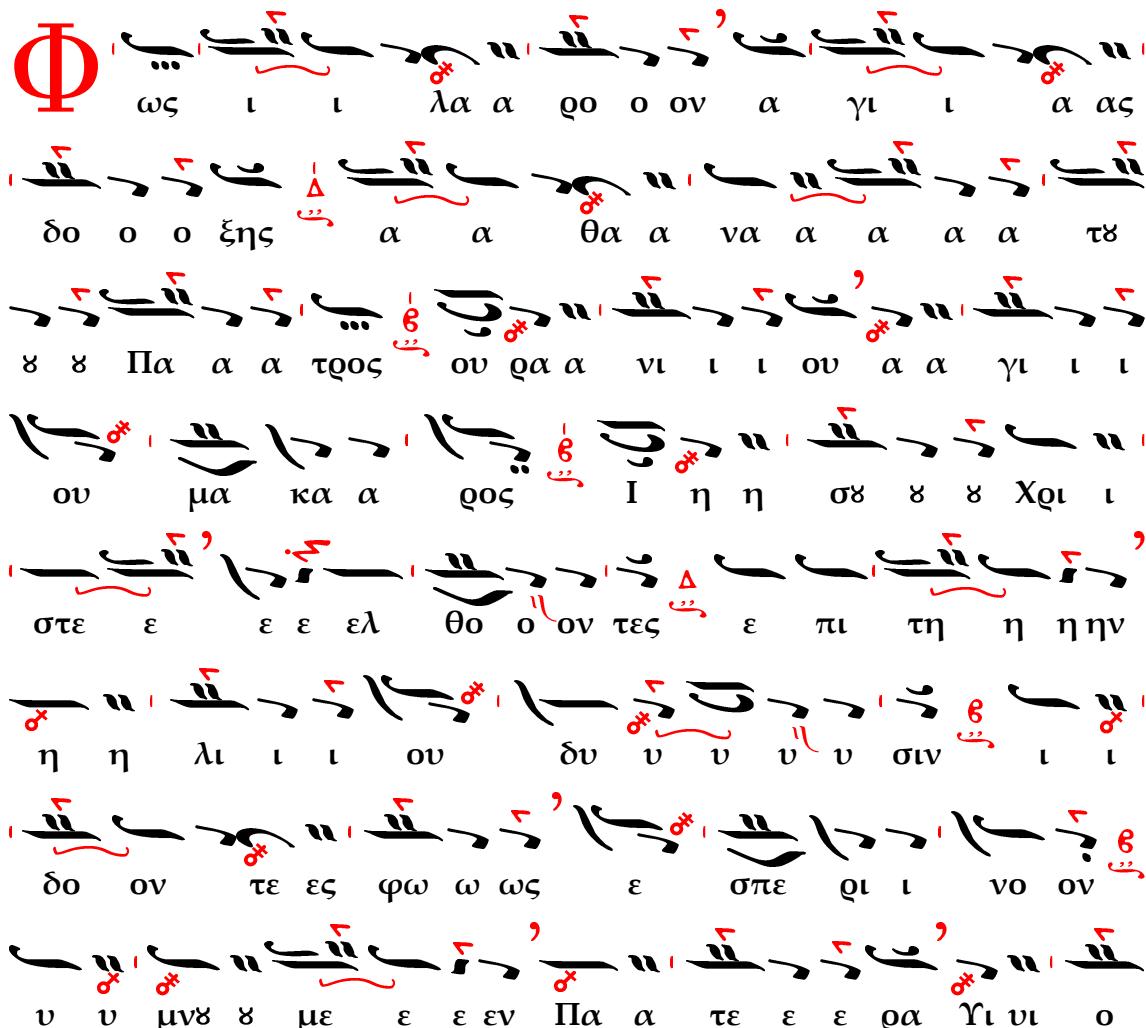
* * *

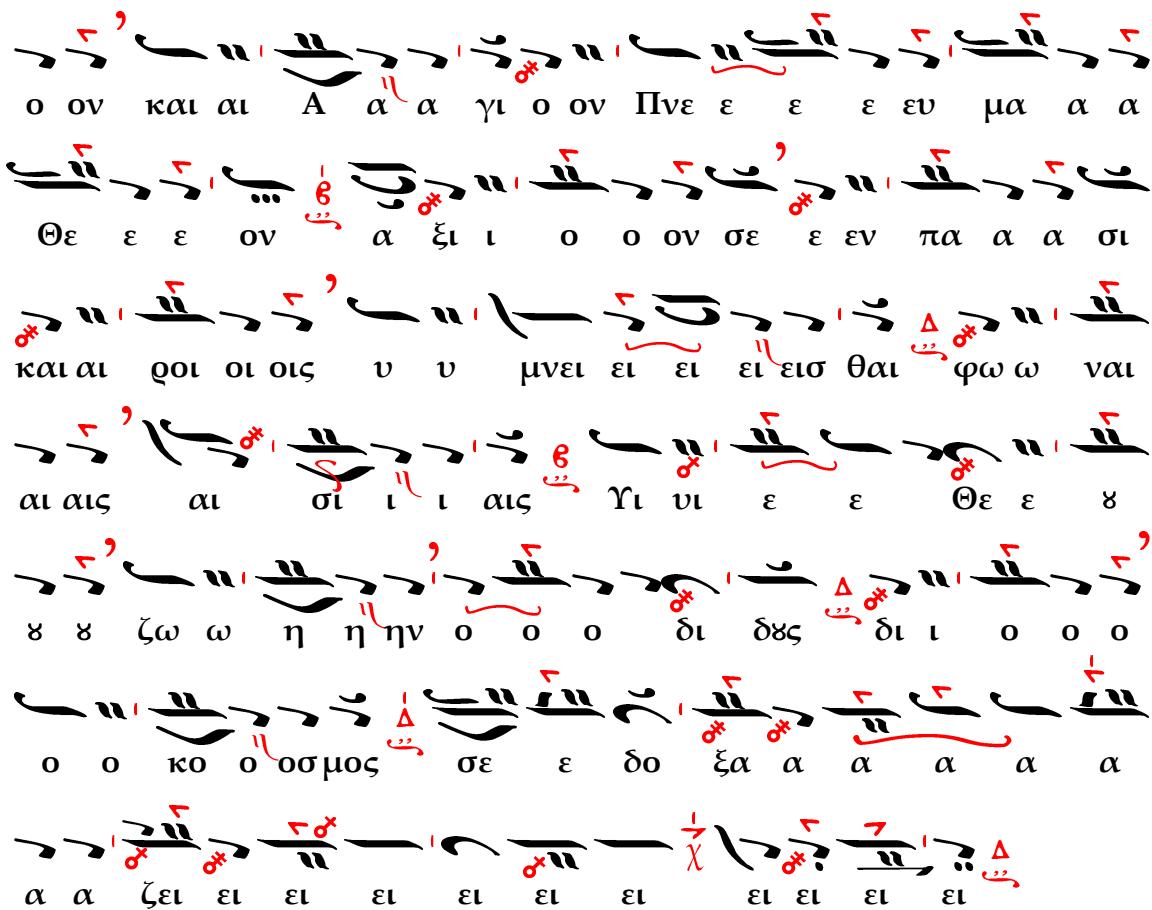
Εἴσοδος. Ό προεστώς ἡ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εύχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἵλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Γεόν, * καὶ ἄγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἀξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Γείτε Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἵλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἄχος Δι Θ

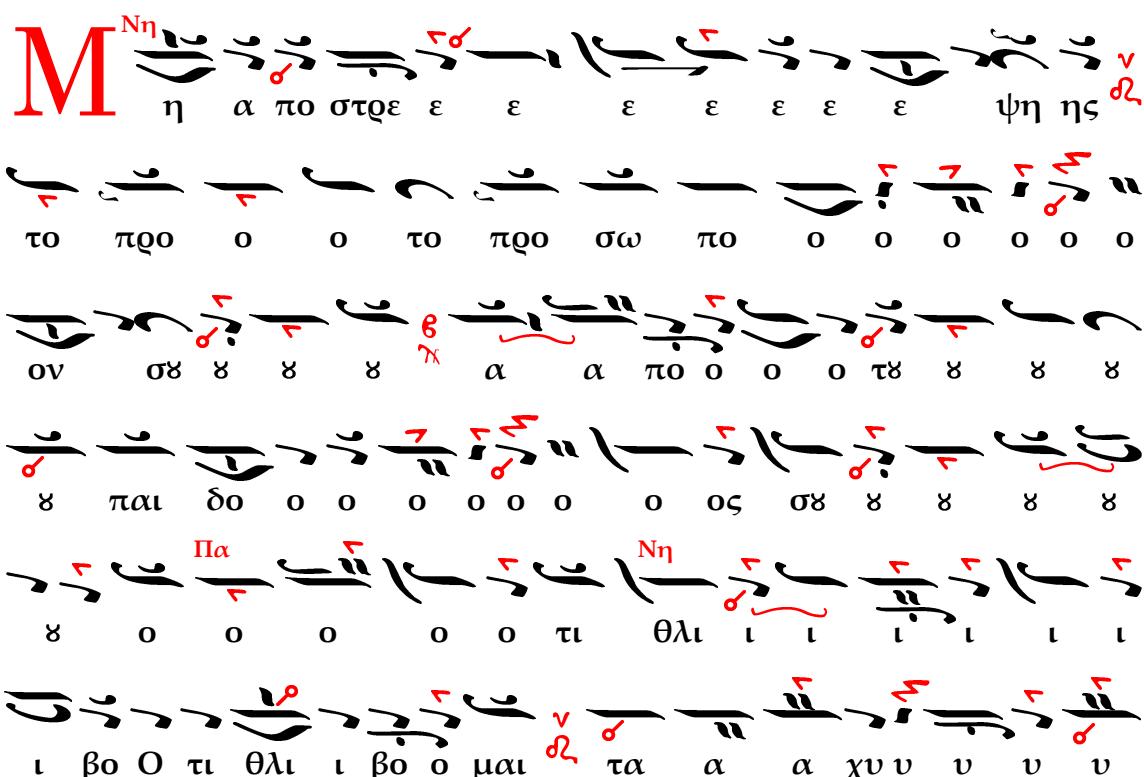

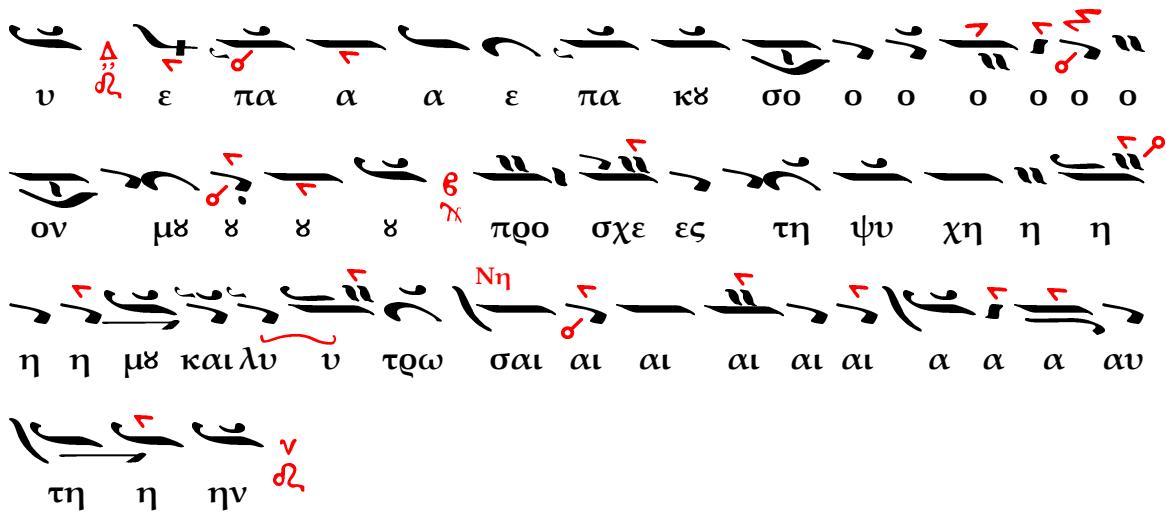
ТО МЕГА ПРОКЕИМЕНОН

·Ο διάκονος· Έσπέρας προκείμενον.

Καὶ ψάλλεται ὑπὸ τῶν χορῶν τὸ μέγα προκείμενον ὡς ἀκολούθως·

Ἄγιος Παῦλος Νησίς

Στίχ. α'. Πτωχὸς καὶ ἀλγῶν εἰμι ἐγώ· **ε** ἡ σωτηρία σου, **ε** **ο** **Θε** **χ**

τὸ αὐτό.

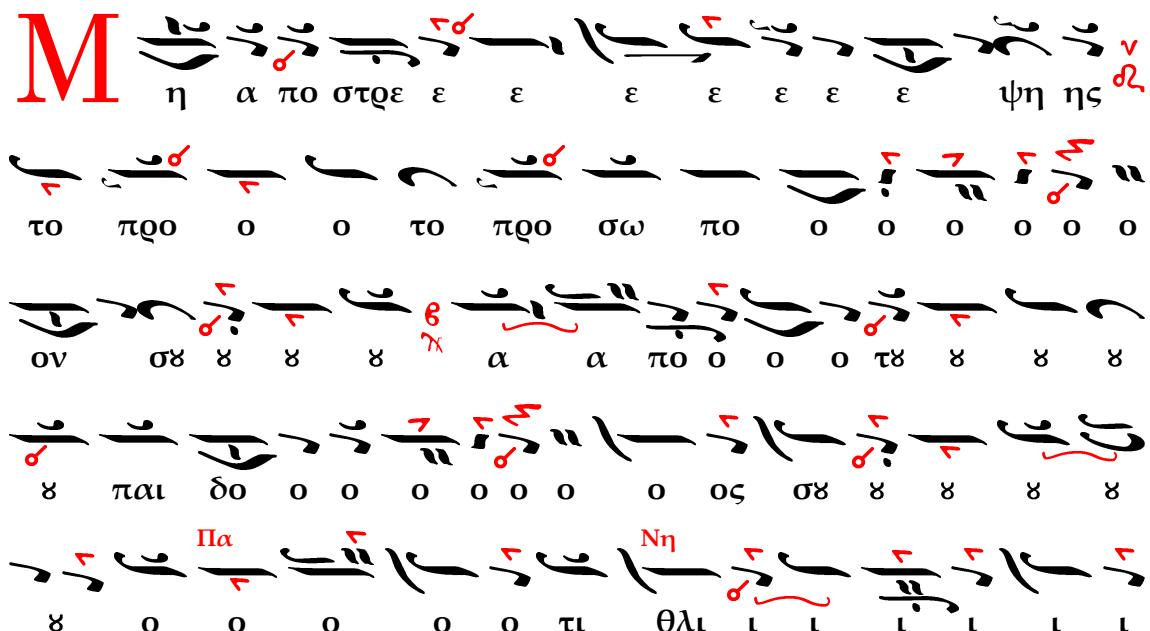
Μή ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου...

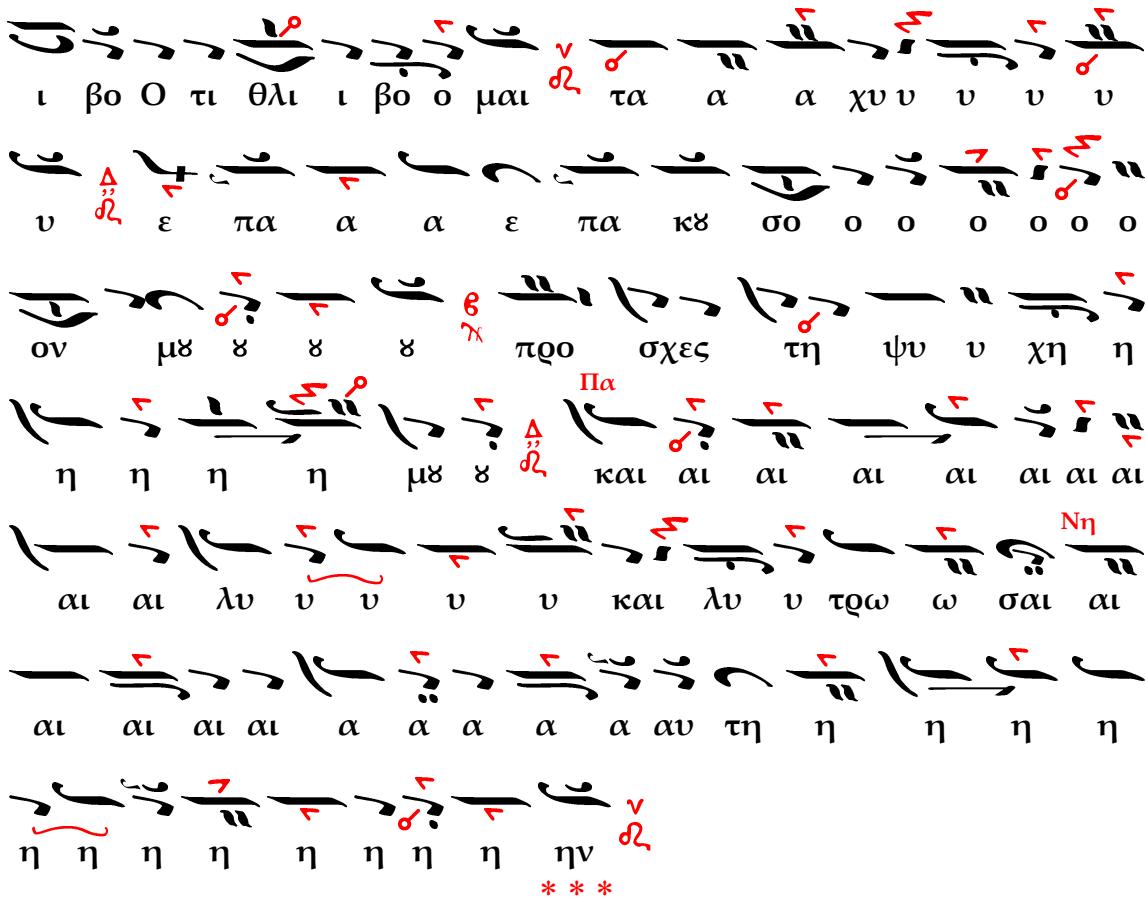
Στίχ. β'. Ἰδέτωσαν πτωχοὶ καὶ εὐφρανθήτωσαν· **ε** ἐκζητήσατε τὸν **χ**

Θεόν, καὶ αἱ ζητήσεις ταῖς ηψί χρήσησαι η η η Η η η η

τὸ τρίτον

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἵερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἑκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν διούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (**τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης**) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, φαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Οἱερεύς: Ὄτι ἔλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῇ καὶ τῷ Ἅγιῷ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Οἱ προεστῶτες ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἴνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱ χορός: Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἔλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἔξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἔσπεραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Οἱερεὺς ἐκφώνως·

Οἱ αγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῇ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱορός· Ἄμήν.

Οἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Οἱορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Οἱ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Οἱορός· Σοί, Κύριε.

Οἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γεννητοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

·Ο χορός· Ἄμην.

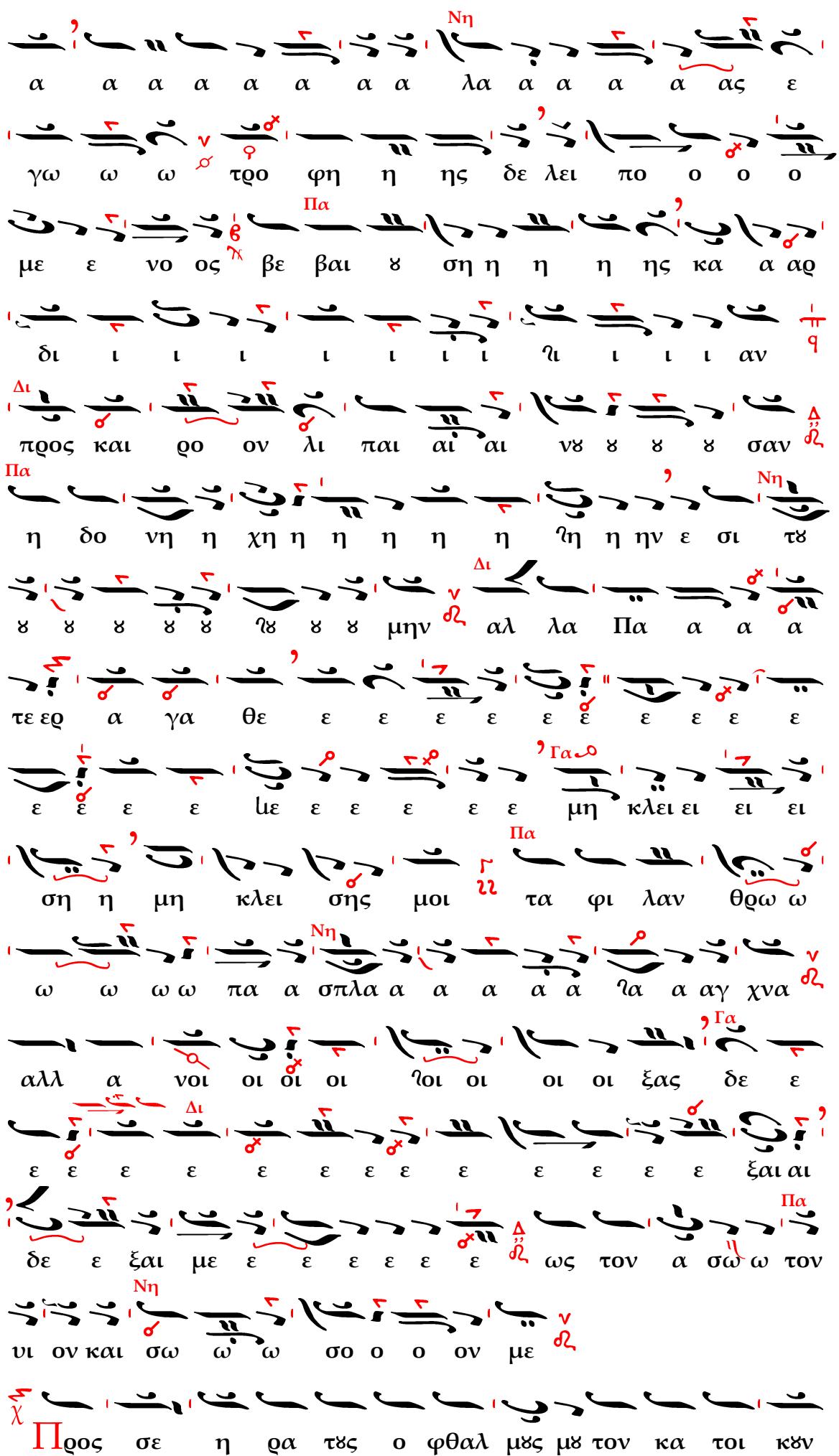
* * *

ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Καὶ εὐθὺς φάλλονται τὰ ἀπόστιχα, ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ, τὸ ιδιόμελον τοῦ Τριωδίου δίς καὶ τὸ μαρτυρικὸν ἄπαξ.

Ιακώβου Πρωτοφάλτου.

Ἄγαρος οὐδὲ Νηρώ

τα εν τω 8 θα νω Ι δ8 ως ο φθαλ μοι δ8
 λων εις χει θας των κυ θι ων αυ των θ ως ο φθαλ μοι
 παι δι σκης εις χει θας της κυ θι ας αυ της θ ου τως
 οι ο φθαλ μοι η μων θ προς Κυ θι ον τον Θε ον η
 μων θ ε ως 8 8 οι οι κτει θη η η η σαι
 αι η η η μας θ

Τὸ αὐτό. Ἐκ τοῦ Δοξασταρίου τοῦ Γεωργίου Βιολάκη.

Ὕχος Πλ Νη Ζ

X Νη
 α λι ν8 8ς α πο πτυ ν σας τ8 8ς πα τρι ι
 Δι
 κ8ς θ α στα α α α τω ω φρε ε ε νι τοις κτη
 Πα
 νω δε ε σι ι θης α μα αρ τι α ας λο γι ι σμοις
 Νη Ζ
 συ νε ε ε ε ζη η η η σα θ ο λον μ8 το ον βι
 Δι
 ι ον θ δα πα νη σας α α σω ω ωτως ο ο τα α α
 α α λα ας ε ε ε γω θ τρο φη ης δε λει ει
 ει πο με ε νο ος θ βε βαι 8 ση ης κα αρ δι ι
 Νη
 ι α αν θ προς και θον λι ι ι παι ν8 8 σαν η δο ο

νη η ην ε ε σι τ& 8 8 8 μην **Δι** αλ λα Πα α
Γα **Πα**
 τερ α γα α θε **υ** μη κλειει σηςμοι **υ** τα φι λαν θρω ω
 ω ω πα σπλα α αγ χνα α **υ** αλλ α νοι οι ξα α ας
Δι **Πα** **Nη**
 δε ξαι αι με **χ** ως τον α σω ω τον υι ο ο **υ** ον και σω ω
 ω ω σο ο ο ον με **υ**

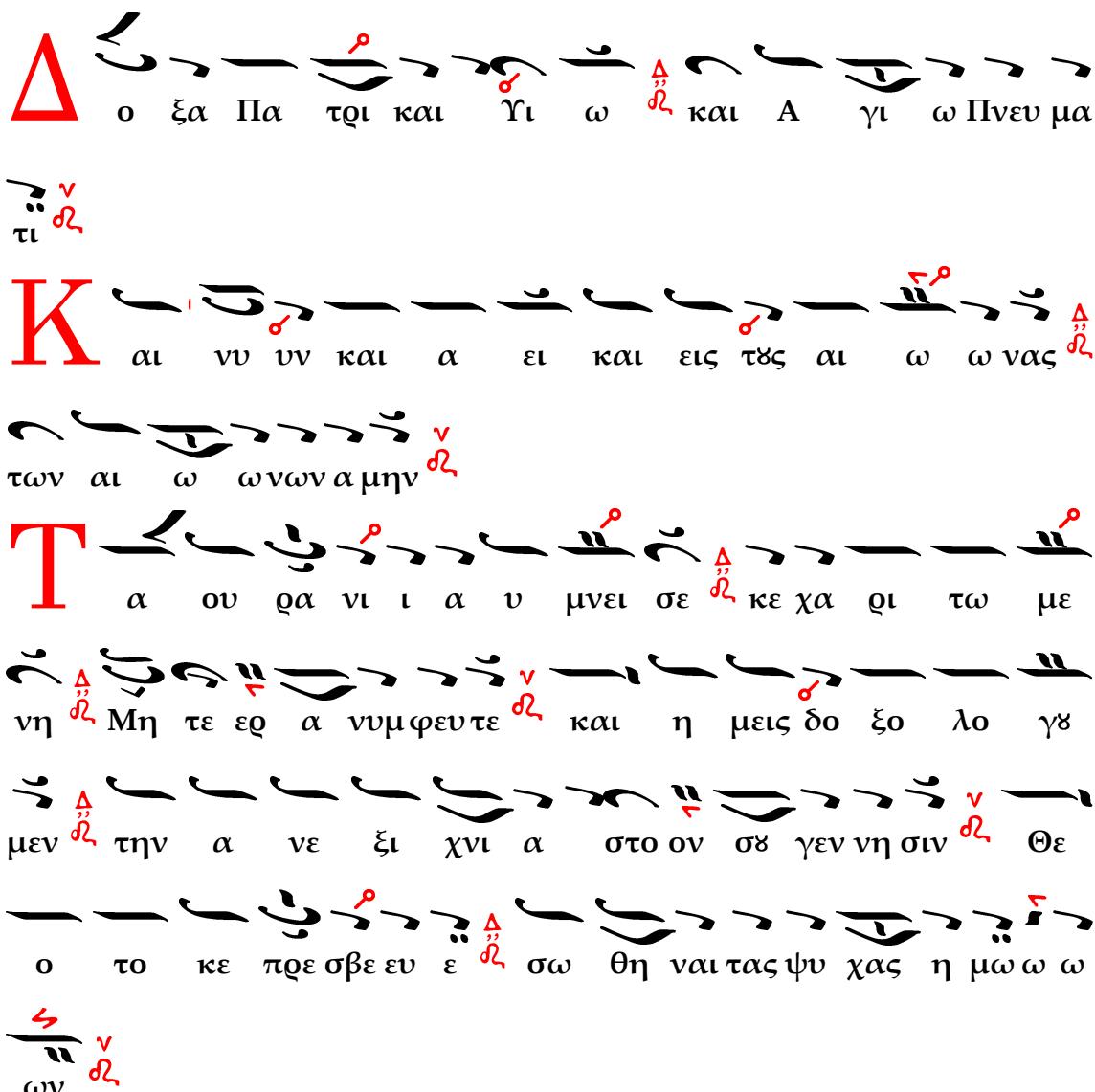
Εἶτα τὸ Μαρτυρικόν. Ἡχος ὁ αὐτός.

χ Ε λε η σον η μας Κυ ρι ε Ε λε η σον η
 μας **υ** ο τι ε πι πο λν ε πλησθη μεν ε ξ
 δε νω σε ως **υ** ε πι πλει ον ε πλησθη η ψυ χη
 η μων **υ** το ο νει δος τοις εν θυ νη σι **υ** και η ε
χ δε νωσις **υ** τοις ν πε ρη φα νοις **υ**

M αρ τυρες Κυ ρι ου παν τα το πον α γι α ζε τε και
 πα α σαν νο σον θε ε ρα πεν ε τε **υ** και νυν πρεσβευ σα
 τε ρυ σθη η ναι των πα γι δων του ε χθρου τας ψυ
 χας η μων δε ο ο με ε θα **υ**

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἄγιος Παῦλος Νησιών

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἡ τοῦ ἱερέως ἡ Ὁδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ὄχυρόν σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἥτοι μασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Οἱ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρίτης)

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεννητῇ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τὸν αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρίτης).

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῳ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τὸν αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ως ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφεσ οὐκέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ἰδύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Οἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίου καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τὸν αἰώνας τῶν αἰώνων.

Οἱ χοροί: Ἄμην.

Καὶ φάλλονται τὰ κάτωθι τροπάρια, ἐν ἑκάστῳ τῶν δποίων ποιοῦμεν μίαν μεγάλην μετάνοιαν πλὴν τοῦ τελευταίου.

Ἄχος πάρα Κεφ

H ε ο το ο κε Παρ θε ε νε χαι ρε κε χα
ρι τω με ε νη Μα ρι ι α ο Κυ ρι ος με τα
σ8 εν λο γη με νη η συ εν γυ ναι ξι και εν λο
γη με νος ο καρ πο ος της κοι λι ας σ8 ο τι Σω
τη ρα ε τε ε κε εστων ψυ χων η η μων
B α πτι στα τ8 Χρι στ8 παν των η μων μνη σθη
τι ι να ρυ σθω μεν των α νο μι ων η μων σοι
γαρ ε δο θη χα α ρις πρε σβε εν ειν ν περ η μων

Δόξα.

I κε τεν σα τε ν περ η μων ^{v'} **η** α γι οι Α πο
στολοι και Α γι οι πα αν τες ^{v'} **η** ι να ρυ σθωμενκιν δυ
νων και θλι ψεων ^u **η** ν μας γαρ θερ μας προ στα α τας ^u **η** προς
τον Σω τη η ρα κε κτη με ε θα ^u **η**

Και νῦν.

Γ πο την σην ευ σπλαγχνι ι αν ^{v'} **η** κα τα φε ευ γο
μεν Θε ο το κε ^u **η** τας η μω ων ι κε σι ι ας ^{v'} **η**
μη παρι ι δης εν πε ρι στασει ^u **η** αλλ εκ κιν δυ νων λυ τρω
σαι η μας ^{v'} **η** μο ο νη α γνη ^{v'} **η** μο ο νη εν λο γη
με νη η η η ^u **η**

‘Ο ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον μ’.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ * καὶ ἐνδοξοτέραν * ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.

Οἱερεύς· Οἱ ὃν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱαναγνώστης· Ἄμήν.

Οἱ προεστῶς ἢ ὁ ἱερεύς·

Ἐπουράνιε βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς (^ἢ τοὺς ἄρχοντας) ἡμῶν στερέωσον· τὴν πίστιν στήριξον· τὰ ἔθνη πράυνον· τὸν κόσμον εἰρήνευσον· τὴν ἀγίαν ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν (^ἢ τὴν ἀγίαν μονὴν) ταύτην καλῶς διαφύλαξον· τοὺς προαπελθόντας

πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐν σκηναῖς δικαίων τάξον· καὶ ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ ἔξομολογήσει παράλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Καὶ ποιοῦμεν τρεῖς μεγάλας μετανοίας, λέγοντες ἐν ἑκάστῃ ἕνα στίχον τῆς εὐχῆς τοῦ ὁσίου Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου.

Κύριε καὶ δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μή μοι δῷς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισαι μοι τῷ σῷ δούλῳ.

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησάι μοι τοῦ ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου· ὅτι εὐλογητὸς εἴ̄ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Εἶτα ποιοῦμεν μετανοίας μικρὰς ιβ' καὶ πάλιν μίαν μεγάλην, ἐπαναλαμβάνοντες τὸν τελευταῖον στίχον τῆς εὐχῆς.

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησάι μοι τοῦ ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου· ὅτι εὐλογητὸς εἴ̄ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Καὶ εὐθὺς ὁ ἵερεύς Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

Οἱ ἀναγνώστης· Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ. Εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἵερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἴκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· (τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ)· τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἰωνᾶς· τοῦ ἀγίου (τῆς ἡμέρας), [οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν,] καὶ πάντων τῶν ἀγίων ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Πρὸ δὲ τοῦ Δι' εὐχῶν φάλλει ὁ χορὸς τὸ παρὸν θεοτοκίον.

Ἄχος Δι θ

Π α α α α αν τω ω ων προ ο στα α τευ εις
A α α γα α α θη η τω ων κα τα φευ γον

τῶν ε εν πι ι ι στει τη κρα ται αι αι α α α σ8
 χει ει ρι ι α α αλ λη ην γα αρ ουκ ε χο ο μεν
 α μαρ τω ω λοι οι οι προ ος Θε ε ε ον εν
 κιν δν ν ν νοι οις και αι αι αι αι θλι ι ψε ε ε
 σι ι ι ιν α ει ει ει με ε ση η τει ει ει
 αν οι οι οι κα α τα α καμ πτο με ε νοι ν πο
 πται σμα α α τω ων πο ο ολ λων Δ Μη τε ε
 ε ε ε ερ τ8 8 8 8 Θε 8 8 8 τ8 8 Γ ν ψι
 ι ι στ8 Ζ ο ο ο θεν σοι προ σπι πτο μεν
 ρυ ν ν ν σαι αι πα α α σης πε ρι στα α α σε ω ως
 τ8 8 8 8ς δ8 8 λ8 8 8ς σ8 8 8 8

Καὶ ὁ ἴερεύς, στραφεὶς πρὸς τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ ἐπιλέγει· Δι'
 εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεός,
 ἐλέησον ἡμᾶς.

Ο χορὸς καὶ σύμπας ὁ λαός· Ἄμήν.

* * * * *